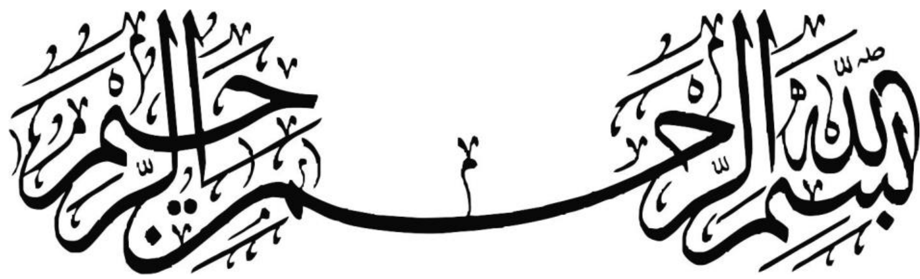

آیه شهادت

آیه شهادت یعنی:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا اِلَهَ اِلاّ هُوَ وَالْمَلاَّئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ ق آئِما بِالْقِسْطِ لا اِلَهَ اِلاّ هُو الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدّينَ عِنْدَ اللَّهِ الاِسْلامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذينَ أُوتُوا الْكِتابَ اِلاّ مِنمِن بَعْدِ ما جآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاياتِ اللَّهِ فَاِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِساب

معنی:

خدا گواهی داد: اینکه معبودی جز او نیست، و فرشتگان و صاحبان دانش نیز گواهی دادند، درحالیکه قائم به عدالت است، معبودی جز او نیست، عزیز و حکیم است، همانا دین نزد خدا اسلام است، آنانی که به آن کتاب آسمانی داده شده، اختلاف نکردند، مگر پس از آن که دانش به نزدشان دررسید، این اختلاف به خاطر ستمگری در میانشان بود، کسیکه به آیات خدا کفر ورزد، به یقین خدا سریع الحساب است.

خواص آیه شهادت

به سند موثّق از حضرت صادق علیه السّلام روایت شده: چون حق تعالی فرمان داد، این آیات را به زمین آورند، به عرش الهی چنگ زدند، و گفتند:

پروردگارا، ما را به سوی اهل خطا و گناهکاران میفرستی؟ حق تعالی به سوی ایشان وحی کرد، به جانب زمین بروید، به عزتّ و جلالم سوگند یاد میکنم، که تلاوت نکند شما را، احدی از آل محمدّ و شیعیان ایشان، جز آن که نظر رحمت کنم به سوی آنان، از رحمتهای پنهان خود، هر روز هفتاد نظر، در هر نظری هفتاد حاجت او را برآورم، و او را بپذیرم هرچند نافرمانی بسیار نموده باشد، و طبق روایتی دیگر: هرکه این آیات را بعد از هر نماز بخواند، او را در خطیره قدس [منظور استراحتگاه بهشت است] ساکن گردانم، با هر گناهی که داشته باشد، و اگر ساکن نکنم، به سوی او نظر کنم، به نظر رحمت خاصّ خود، در هر روز هفتاد نظر، و اگر چنین نکنم، هر روز هفتاد حاجت او را برآورم، که کمتر آنها آمرزیدن گناهان باشد، و اگر چنین نکنم، او را از شر شیطان و از شر هر دشمنی پناه دهم، و به او بر ایشان یاری رسانم و او را از داخل شدن بهشت مانع نشود مگر مرگ.

اللهم عجل لولیک الفرج

تهیه کننده: **محمدعلی شرطان**